

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/10/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117216596
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6117216596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Mariany Muránskej a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu: RITRO Invest spol. s r.o., L. Svobodu 2493/52, 058 01 Poprad, IČO: 44 540 973, zastúpeného: AKMG, s.r.o., advokátska kancelária, Dolná 6A, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 800 589 proti žalovanému: HK Poprad, s.r.o., Štefánikova 6, 058 01 Poprad, IČO: 36 506 176, zastúpenému: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Námestie sv. Egídia 93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, o 5 000 Eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č. k. 9C/45/2017-103 zo 04.septembra 2018, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Pripúšťa, aby na miesto doterajšieho žalovaného HK Poprad, s.r.o. so sídlom Štefánikova 6, 058 01 Poprad, IČO: 36 506 176 vstúpila do konania spoločnosť Hokejový klub Poprad, a.s. so sídlom Športova 1397/1, 058 01 Poprad, IČO: 51 407 361.
- II. Potvrďuje rozsudok.
- III. Priznáva žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % vo vzťahu k žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 5.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 18.12.2015 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 657 OZ. v dôvodoch rozhodnutia uviedol, že po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. V konaní žalobca preukázal listinnými dôkazmi zmluvu o pôžičke o vymedzenom účele zmluvy a táto bola aj svedeckými výpoveďami potvrdená. Existovali k tomu príjmový pokladničný doklad a z tohto dôvodu dospel k záveru, že termín splatnosti bol do 17.12.2015. Veriteľ vyzval na zaplatenie tohto dlhu dlžníka čo sa však nestalo. Pôžička vrátená nebola. Výrok o trovách konania bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Ten uviedol, že zmluva o pôžičke je neplatný simulovaný úkon, ktorý obchádza zákon. Poukázal nato, že žalobu, ktorej súd

vyhoveli podal žalobca potom, čo naňho bolo postúpených viacero pohľadávok z viacerých zmlúv o pôžičkách voči tomu istému žalovanému. Pritom išlo v podstate o zhodný a v rovnakom čase realizovaný úkon osôb, ktoré sú aj blízkom vzťahu so žalobcom. K postúpeniu pohľadávky došlo až vtedy, keď bol žalobca odvolaný z funkcie u žalovaného. Pôžičky boli poskytované v nižších sumách tak, aby ich bolo možné dať len v hotovosti, nie cez bankový účet a žalobca tvrdil v tom čase, že vráti prostriedky, potom čo dostane dar od sponzorov. Poukázal na judikát Najvyššieho súdu SR Obdo V 53/2003. Poukázal na personálne prepojenie obchodných spoločností a to, že správanie týchto osôb má byť poctivé, spravodlivé a neodporujúce zásadám dobrých mravov a morálky. Poukázal nato, že skutočnosť išlo o dar a ide o simulovaný právny úkon s úmyslom obísť zákon, keď v súčasnej dobe sa žiada vrátenie pôžičky. Pritom bolo dohodnuté, že tieto prostriedky sú darom a vracané nebudú. Žalovaný navrhoval vykonať aj dokazovanie v širších súvislostiach napr. že takéto pôžičky „boli poskytnuté už aj v roku 2013, kedy pôvodní veritelia nepristúpili k vymáhaniu týchto pôžičiek“. Žalovaný konal v presvedčení, že išlo o dary. Preto žiadal zrušiť rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátiť ho na ďalšie konanie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý poukázal nato, že zmluva o pôžička bola uzavretá riadne. Má všetky náležitosti a tá bola aj titulom pre podanú žalobu. Pôžička bola zaúčtovaná v účtovníctve žalovaného. Dôležité je, čo je v písomnom texte účastníkov zmluvy. Je tam skutočná vôľa uzavrieť zmluvu o pôžičke a nešlo o predstieraný právny úkon. Žiadne relevantné dôkazy o tom, že tu bola nedostatok vôle na strane žalovaného resp. aj veriteľov predĺžené neboli. Pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky, tento úkon bol vykonaný takisto legálne. Finančné prostriedky boli poskytované za účelom konkrétnych úkonov klubu, ktorý sa v tom čase ocitol v zlej finančnej situácii, čo aj prezentoval žalobca. Bez dôkazov je odvolanie žalovaného ničotné, preto sa domnieva, že súd prvej inštancie dospel k správny skutkový i právny záverom a je potrebné toto rozhodnutie, ako vecne správne potvrdiť a priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Krajský súd v Prešove, ako súd odvolací podľa ust. § 34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. §378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že bol zistený dostatočne skutkový stav a vec aj správne právne posúdil súd prvej inštancie. Na týchto skutkových a právnych záveroch sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Z obsahu spisu nateraz vyplýva, že dňa 17.12.2014 medzi Y.. A. D. a žalovaným bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej veriteľ Y.. A. D. požičal žalovanému sumu 5.000,- eur bezúročne. Podľa zmluvy o pôžičke táto mala byť poskytnutá v hotovosti dňa 17.12.2014 na úhradu miezd zamestnancov, úhrady faktúr dodávateľom, hráčom, trénerom (čl. II bod 3) s tým, že v čl. II bod 1 sa dlžník zaviazal predmetnú sumu vrátiť veriteľovi najneskôr do 17.12.2015. Z príjmového pokladničného dokladu č. P1415091 vyplýva odovzdanie sumy 5.000,- eur na účely pôžičky Y.. A. D. žalovanému do pokladne žalovaného.

Žalovanému bolo zaslané oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 05.12.2016 zo strany Y.. A. D. žalobcovi.

Žalobca vyzval žalovaného Výzvou zo dňa 06.02.2017 na vrátenie finančných prostriedkov do 5 dní od doručenia výzvy. Výzvu žalovaný prevzal 08.02.2017.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Dôvody uvádzané v odvolaní žalovaného neboli ničím konkrétnym preukázané. Aj vzhľadom na obranu žalovaného v podanom odpore voči vydanému platobnému rozkazu možno konštatovať, že nijakým spôsobom žalovaný nepreukázal nedostatok vôle uzavrieť zmluvu o pôžičke medzi veriteľom a dlžníkom a postoj veriteľa, že nebude žiadať vrátenie finančných prostriedkov, ktoré boli požičané. K tomu sa vyjadrili nie len žalobca, prípadne svedok Y.. A. D., ale aj svedkyňa - pracovníčka žalovaného, ktorá mala na starosti písomnosti a účtovné doklady k tomu prináležiace. Potvrdila aj reálnu výplatu finančných prostriedkov a to, že v každej zmluve o pôžičke, ktoré sa uzatvárali v tomto období bol uvedený aj účel, na ktorý táto pôžička bola použitá.

6. Skutkové tvrdenia boli na strane žalobcu dôkazmi aj preukázané. Naopak žalovaný podľa názoru odvolacieho súdu neunesol dôkazné bremeno v tom zmysle, že nepreukázal dôkazmi svoje skutkové

tvrdenia o dare, ktorý nemal byť žiadaný zo strany veriteľov vrátiť. V konečnom dôsledku tento argument o dare pre žalovaného bol vlastne uvedený až v odvolacom konaní, čiže do rozhodnutia súdu prvej inštancie takéto argumenty zo strany žalovaného neboli vznesené. Okrem toho pokiaľ aj žiadal žalovaný pripojiť spisy a vykonať dokazovanie v širších súvislostiach s cieľom hodnotiť postup veriteľov v rokoch 2005 a rokoch 2012 a následne v súčasnom období titulom predmetnej pôžičky, odvolací súd sa domnieva, že je na veriteľovi, či si bude uplatňovať svoj nárok, alebo nie. Z toho dôvodu, ak by aj sa preukázal, že v minulosti veritelia neuplatňovali svoje nároky na vrátenie pôžičky, nič nebráni zmeniť postoj veriteľa, v tom zmysle, že bude žiadať o vrátenie pôžičky, ktorú titulom zmluvy, ktorú uzavrel s dlžníkom a na ktorú má nárok, riadne a včas uplatnil prostredníctvom súdu, pokiaľ nedošlo k jej vráteniu k úhrade finančných prostriedkov.

7. Rovnako sa odvolací súd domnieva, že ani argument týkajúci sa istých personálnych prepojení by mal byť tým, ktorý by znamenal zamietnutie žaloby. Bol vypočutý žalobca i svedok uviedol, čo ho viedlo k poskytnutiu finančných prostriedkov a to finančná situácia žalovaného, ktorá bola v tom čase nevyhovujúca a bolo potrebné plniť si povinnosti voči subjektom zabezpečujúcim chod žalovaného.

8. Keďže v priebehu odvolacieho konania boli povinnosti žalovaného z tohto sporu prevedené na nový subjekt, odvolací súd podľa ust. §80 ods. 1,2 CSP rozhodol o zmene strany sporu na strane žalovaného.

9. Preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. §396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal úspech v odvolacom konaní. Naopak žalovaný nebol úspešný. Preto v zmysle zásady úspechu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi, ako úspešnému účastníkovi v rozsahu 100% vo vzťahu k žalovanému.

11. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).